

M. Albertus ...
43

ARETHVSA
Hermanni Plassii

Madeburgij.

HALAE

Typis Pauli Greberii.

Anno Domini. 1599.

47

4

Nobilissimis & consultissimis viris:
IOHANNI à LOEBEN.
CONRADO à MANDES-LOHE:
ESAIAE à BRANDENSTEIN:
ARNOLDO de REIGER:
BERNARDO à PELNITZ:
Dominis & patronis suis.

O Divæ Themidos piæ columnæ,
Phœbi delitiæ beatiore:
Viris sanguine nobili creati:
Has nugas aliquid putate saltem,
Saltem versibus his meis favete:
Nil quamvis habeant facetiarum,
Sint culti minus & minus politi:
Et crescet generosa stirps: vigebit
Sanguis nobilis usq; & usq; & usq;
Illustresq; videbitis nepotes,
Et versu celebrabo stemma vestrum:
Et natos referam mea camœna,
Et docta satis & satis polita:
Cantabo undiq; & unde quaq; & usq;
Istos nobilium pios ocellos.

*M. Hermannus Plastus
Poeta coronatus
Caesarius*

Vanquam ego, Reverendi & nobilissimi viri, omnia omnium doctrinarum genera ita complector: ut ab illis divelli vix possim: in primis tamen Poeticen ac Eloquentiam exosculor: quarum hanc suavissimum vitæ humanæ condimentum: illam verò summam Reipub: Christianæ stabilimentum fore arbitror. Neq; solum Poesis vana & mendacia probabilia facit: sed incredibili etiam cum voluptate & admiratione auditorum animos afficit. Dicendi verò ubertas & sapientibus sententiis gravibusq; verbis ornata oratio & perpolitata: non solum hominum mentes allicit, quoq; vult impellit: sed supplicibus etiam & afflictis opem atq; salutem præstat.

Utraq; homines in agris dispersos & rectis sylvestribus abditos, à fera & agresti vita ad humanum cultum deducit: utraq; Reipub: commoda persequitur: utraq; divinam religionem propagat & illustrat. Etsi autem ego neutram ita, ut cupio & debeo, excolo: neq; etiam excolere possum; attamen in sylvas amœnissimas & hortos apricos sæpius me abdo: & quantum alii attribuant intempestivis conviviis: quantum a-

lex: quantum chartis lusoriis: tantum mihi e-
gomet ad carmina sumo.

Nescio enim, quæ natura me trahat &
excitet: atq; etiam sæpius invitum ra-
piat: Reginam eloquentiam & S V A-
DE L A M, ut vocant, hæctenus amplexatus
sum semper; & ita amplexatus sum: ut nihil
amplius in votis habeam: quàm ut illa, quæ ex
Philosophia, & quæ ex jure hausi, quàm ele-
gantissimis verbis exprimere possim.

Qua de causa cum alia præclara Tullii mo-
numenta: tum verò maximè sexdecim episto-
larum libros ad T. Pompejum Atticum scri-
ptos assiduè & legere & ediscere animum indu-
xi meum.

Neq; id alienum duxi ab institutis juris ci-
vilis studiis, in eius scripti lectione sedulò ver-
sari, in quo passim veteris juris Romani vesti-
gia extarent plurima.

Neq; enim in epistolis tantum formulæ
& locutiones, sed & jura ipsa inveniuntur, eaq;
iterantur sæpius.

Creber sermo est de tutela legitima: cre-
bra est usu capio: crebra hereditas: frequens de
S. C;

S. C. locutio: de procuratoribus; de judiciis: de locationibus: de pignoribus.

Quid multa? omnes omnis juris materias si investigare & recensere hic vellem: orationem in epistolam concluderem.

Redeo ad dominam rerum Eloquentiam: qua nihil præstantius; nihil optabilius hominum generi à Deo opt. & Max datum est.

Vnica enim eloquendi vi sanctissima divinarum literarum volumina proponuntur, propagantur, illustrantur: obscurissimæ civilis scientiæ leges digeruntur, docentur, illuminantur: abditarum deniq; rerum, adeoq; totius sapientiæ cognitio obscura, dilucida & plana efficitur.

Quæ quæso res homines à fera & verè barbara vita ad cultum divinum convocavit? **ELOQVENTIA**. Qua re patres populum Dei delectum ceremonias sacrosq; ritus docuerunt? **ELOQVENTIA**? Qua re Apostoli homines plebei & vix a schaphis piscatoriis digressi, auditores suos suis ipsorum linguis **CHRISTI** mandata docuerunt? Immisâ divinitus eloquentiâ.

Quo deniq; medio magnus ille heros,

A 3

LV-

LVTHERVS omnes omnium ferè terra-
rum REGES & DVCEs atq; nationes
CHRISTI imperio subegit & subjugavit
ELOQVENTIA.

Quid multa? Hæc una res in sanctissimo
Dei populo, maximeq; in pacatis tranquillisque;
civitatibus præcipuè semper floruit, semperq;
dominata est.

Hæc una res jura constituit: decreta con-
firmavit: edicta edixit: interdicta explicavit: le-
ges rogavit: scita sancivit: S. C. probavit: con-
stitutiones promulgavit.

Hæc deniq; res sapientiam protulit: am-
plificavit: illustravit. Quid multa? Hæc una
res Reipub: Christianæ & utilis & necessaria
est,

Quamobrem ego hanc, ut & alteram,
colo & veneror: & ita veneror: ut magis non
possim. Idq; facio non proprio motu: sed
autoritate virorum gravissimorum: IOHAN-
NIS STVRMI, perpetui scholæ Argen-
tinensis Rectoris: & IOHANNIS
SCHROTERI, medici celeberrimi.
Etenim

Etenim alter orator inter maximos summus,
& inter summos maximus & nominabatur
& celebrabatur: alter verò Academiae Salanae
Parens salutabatur semper.

Ambo viri vitute & doctrina præcellen-
tes: ambo graves: quorum admonitioni &
autoritati obsistere neq; debui, neq; etiam
volui.

Et quanquam Medicus alter: attamen,
ut in poesi me excercerem; instabat sapius
etiam, ut Medicinae totum me dederem
atq; consecrarem, monebat vehementer.
Dedissem etiam locum eius adhortationi;
nisi me vestrum quidam, ad juris scientiam
excitassent atq; inflammassent. Cuius &
ego fructum & gradum jam diu adeptus fu-
issem: si non sumptus, si non auxilium de-
fuisset.

Quoniam itaq; doctrinam intelligitis:
voluntatem meam videtis: profectum per-
cepistis: fortunam novistis: de officio mihi
commodando, ut suppliciter, vehementer
etiam atque etiam oro, cogitabitis.

A S Illud

Illud imploro propterea, quod nunquam studiis meis defuistis. quod si feceritis; ego, me Christe, operam dabo maximam: ut vobis & laudi & usui esse possim. Valete.

Calend. Aprilis. Anno C13. 13. 10.

Conaria

M. Hermannus Plassius

P. L.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. Some words like 'Medicine' and 'doctrina' are faintly visible.]

ELEGIARVM

liber.

ELEGIA. I.

DE NOBILITATE.

Ad reverendum & nobilissimum virum, Domi-
num **LVDOVICVM** à **LOCHOVV**
Ecclesiae Madeburgensis Metropolitanæ Decanum

Dulce decus, generosa domus, generosa
propago:

Dulce decq virt⁹ addita stēmatib⁹.
Virtutis bonitas etenim, generisq³ vetustas
Magnus & antiquæ nobilitatis honos:
Creditur ætheriū semen, Divūq³ putatur
Esse genus: donum præcipuumq³ **DEI**.
Et licet antiquo generati sim⁹ **ADAMO**
Simus & unius pignora chara patris:
Non tamen idcirco vita discrimina tolli,
Tolli nobilitas, officiumq³ nequit.

Dignior est populo princeps, dux milite
major,

Nobilis agricola est anteferendus homo:

B

Namq³

Nāq; fera seper præstat fera, corpore corp;
Semina seminibus, sidera sideribus:

Omnibus excellens stellis Hyperione nat q;
Illustrat radiis astra solumq; suis.

Illustrat trutilla spaciosū lampade mundū,
Temperat & radiis frigida LVNA suis,

Virgilia superat tardas nimbosus ORION
Olenia præstat Menalis ursa capra.

Arbor et arboribus, præstantq; metalla me-
tallis,

Sapius uberibus præstat agellus agris.

Quid? quod equus præfertur equo, Leo
quodq; LEONI,

Armipetis bobus ruricolaq; boves.

Adde, quod in membris hominum discrimen
habetur,

Esse nec equali pars in honore solet.

Sapius est melior fœtus pariente parente,

Sapius est melior floribus herba suis.

Singula quid referam? rerum moderator
honores

Attribuit sanctis Regibus ipse suis.

Attribuit Ducibus populi, sanctisq; Ma-
gistris

Exi-

*Eximias magna nobilitatis opes.
I nunc nobiliū stirpē contemne virorum,
Eximias dotes, eximiumq; genus.*

ELEGIA. II.

De militia.

Ad reverendum & nobilissimum virum Do-
minum VVichardum à Bredovv Senio-
rem & Thesaurarium.

*Militia meruit quōdā sibi miles honorē,
Aeternumq; suo Marte paravit opus.
Arte nec est, sed Marte potēs generosa pro-
pago,*

*Astræ titulis fultaq; rara domus.
Arma tulit, tulit ex armis insignia miles
Pluribus; Et partū Marte favēte decus.
Hinc Vvicharde caper clypeos ascendit Et
ornat,*

Hinc et distinguūt Martia castra gen9.

ELEGIA III

Ad reverendum & nobilissimum virum D.
ERNESTVM à MELZING.

M*Ajores, ERNESTE, tuos bellas-
se: galerus,
Ille triplex: Cristis alta tiara probat.*

B 2

Arma

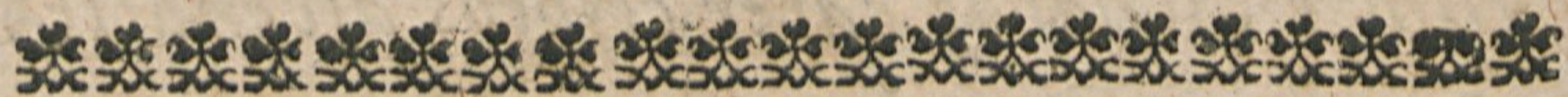
*Arma viros: victores Crista: trophaa ga-
lerus,*

*Hostium & exuvia nobile stemma decet.
Sunt simulacra tibi; patrum monumenta
tuorum:*

*Multis & antiquo Marte triumphus avi.
Tu licet esse queas inimicis Martis in
armis;*

*Miles, & aeternum commervisse decus.
Te tamē arguti remoratur verba Davidis,
Mutatoq; pia saepe calore preces.*

*Militet omnis amans belli, spoliūq; reportet;
Quin etiā Christi militet omnis amans.
Vtraq; militia est summo gratissima Regi,
Alter a militibus, alter a freta prece.*

ELEGIA, III.

De insignibus & symbolis.

Ad reverendum & nobilissimum virum D.
Christianum ab Hopfforff Scholasticum.

ET monumenta Duces, et habent IN-
SIGNIA Reges,

Arma

Arma gerunt reges, arma ducesq; regunt.
Symbola sunt Italus, Germanis symbola
nota,

Sunt bene Iudaeo symbola nota viro,
Aeneus erecta pendeat ab arbore serpens,
Tollebat forma virus & omne crucis.
In crucis & formam tenuit dum brachia
Mosis,

Hostibus è domitis clara trophaea tulit.
Graeca superstitio ligniq; crucisq; figuram,
Attribuit vivis postea militibus:
Nescia sed tribuit, simulacri nescia,
CHRISTI,

Nescia, sed sancta nescia turba crucis.
Nescia turba DEI, tribuit vim rebus &
astris,

Attribuit plantis, attribuitq; feris.
Singula nec possū versu portenta referre,
Nec possum cunctos enumerare Deos.
Astracolit, veneratur ovem, veneratur et
anguem,

Nescia serpentis, nescia turba crucis.
Quoma potēs opibus cultum neglexit et aras

Temfit et ipsa cruces et simulacra crucis:
Nam tribuit validis aquilas insignia
turmis,

Et voluit mundi totius esse caput.
Viribus ipsa suis fidens & Marte potēti,
Germani temfit nobile Martis opus.
Patria non timuit vires Germania Ro-
ma,

Sapē sed in Romā Martia castra tulit,
ARMINIVS virtute potens & stre-
nuus armis,

Edomuit Romam Quintiliumq; ducē.
Utq; alios alii de forti Marte monerent:
Innumeras clypeis inseruere feras.
Inseruere truces colubros, stygiosq; Dra-
cones,

Ad placitumq; sibi symbola quisq; tulit.
Armiger arma tulit, venator cornua
sumsit,

Auceps aucupium, navita navigium,
In clypeis gessit puppes insignia CIM-
BER,

Nave quod arctoum venit in Oceanum,
Anch-

Anchora post aliis placuit, placuitq; Pha-
selus,

Et sua cliuosis carbasa littoribus.

Summus & imperii moderator & optimus
auceps,

Aucupis aucupii nomen ab arte tulit;
Sapè quod est solitus laqueo captare volu-
cres,

Discatisq; suis fallere viminibus.

Ipsius exemplo Regis generosa iuventus

Tangitur, & misera retia ponit avi.

Hinc olor in clypeis, hinc cernitur Ardea
multis,

Anser in est multis, & fluvialis anas.

Viribus ipsa quib; velox adoleverat etas

Gestabant humeris cornua rauca suis.

Et nemo intrabāt et de via lustra petebāt,

Ducebantq; suos per iuga summa canes.

Nam timidas norant cursu praevertere
cervas,

Auritos lepores, capreolosq; sequi.

Qui poterant imbresq; pati solēq; nivesq;

Assiduos estus, assiduamq; sitim:

Et

Et quibus exuviae cura spoliūmq; ferarum
Sub foribusq; suis ponere posse feras.
Tingebāt virides undanti sanguine lucos
Et lanianda feris corpora pulcrā dabāt.
Hinc lepus, hinc aper, hinc ursus, vulpesq;
lupusq;

Innumeris ornāt stemmata stemmatib9.
O decus, ò cultrix nemorū Latonia virgo,
O Phæbi consors & studiosa fera.
Te juvat ingētes strepitus audire ferarum
Te juvat hortari per juga summa canes.
Te juvat excusso jaculum vibrare lacerto,
Te juvat immanes sternere posse feras.
Salve virgo potens nemorum divesq; Pha-
retris:

Da requiem ducibus, sylvicolisq; viris.
Quo feror? armorum strepitus, animusq;
virilis,

Stemma vetus magna nobilitatis alit.
Ipsa licet virtus, leges videantur & artes,
Artibus illustres nobilitate viros:
Sola tamē virtus animosa potensq; QUI-
RINVS,

No-

Nobiliū procerum creditur esse caput,
Ansoniis genuit genorosa COLVM-
NA sub oris,

Zollerios comites, Marchiadosq; duces,
Ascanios comites generosus protulit VR-
SVS

Progenit Guelphos ACTIVS auguravos
Arma quibus dederint nomen, nec dicere
possum,

Nec paucis Elegis convenit illud opus.
Pars gerit in clypeo galeam, pars casside
Cristas,

Pars sua signa tenet, pars pharetrasq;
gerit.

Par tristes etiā gladios ostētat & hastas,
Sarmaticos arcus, & fera tela Geta.

Maxima pars duro lorica ex ære rigentē,
Armigeros equites, armigerosq; viros.

ET PIETATE ET IVSTICIA
comitesq; ducesq;

Commeruere sibi nobilitatis opus.

Hinc nitet in clypeis pia virgo TRA-
BE & colorq;

C

Lumi-

Luminibus fulgent sidera clara suis.
Sidera Syncera fidei pulcerrima signa,
OPTIMA IVSTITIAE SVNT
SIMVLACRA TRABES.
Singula persequerer, mihi si cum nomine
facta,
Nota forent, quadam nunc memorasse,
sat est,

ELEGIA. V.

Ad reverendum & nobilissimum virum, D.
TITKE à Mollendorpff.

ERgo trabes trabibus miscentur, &
alma virago,
Conspicitur clypeis, optime TITKE, tuis!
Scilicet illustres inter voluisse nitere
Et valuisse, tuum nobile stemma, viros.
Accedit trabibus pietas & cādida virtus;
Sancta fides titulis crescit & Ipsa tuis.
Et sacra templa petis, Christum profite-
ris & ipsum,
Ipsius laudes quotidieq; canis.

Magnus

Magnus honos quanquã generoso Mar-
te paratur,

Grãde decus miles castra secutus habet.
Vna tamen pietas illi prestare videtur,
Quod tenet aeterni premia summa poli;
O fortunatos equites satiusq; beatos,
Quos penes est pietas, quos penes estq;
sides.

ELEGIA. VI.

Ad Reverendum & nobilissimum virum: D.
Fridericum ab Arnsted eiusdem templi
Vicedominum.

Rephaeu volucris levibus petit a-
thera pennis,

Altius & reliquis omnibus una volat:
Sic scandisse genus vestrum virtutis in
arcem,

Inter & illustres eminuisse viros:
Et Rosa testatur, gemina testantur & ala.
Ala volat: fortes tollit in astra viros.
Sed rosa Principibus gratos & reddit a-
micis:

Ut possint Domini sustinuisse vices.

C 2 Quan-

Quantū latatur summi Iovis alite Reges,
Quantum verē novo mollia prata rosis:
Tantum latantur conspectu patria tempe,
Tantum consilio templa beata tuo,
Te sine non patria vixisset forte Camana,
Te sine non solis tuta fuisset humus.
Te veniente domus Phœbi, collesq; sonabāt:
Italica Nympha Frosiadesq; Dea.
Gaudebant Solis colles & mollia prata,
Gaudebant culti jugera cuncta soli.
Collibus Italicis lucem vitamq; tulisti,
Venisti patriis spesq; decusq; meis.
Hic avus ipse meus simas in mōte capillas
Hic avus & teneras pavit agrestis oves
Seu tenebras vesper retulit, seu Lucifer
ortum,

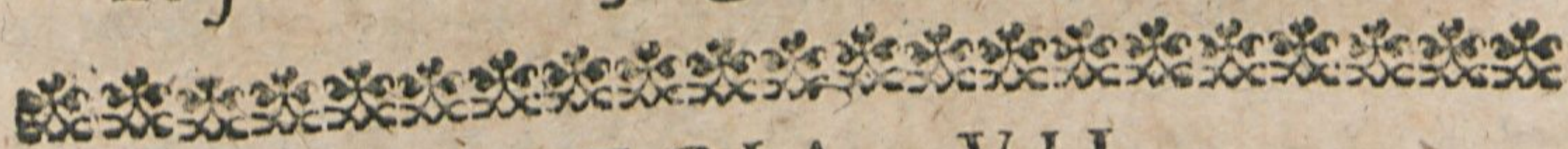
Itala pascentem prata tulere virum.
O patriū liceat versu mihi dicere montē,
Cui Sol præclarum nomen habere dedit.
Fas, FRIDERIC E, mihi patrios
lebrare penates,

Fas mihi VVelslebios continuisse lar
N.

Nam me mons Helicon generavit, & Italia
tempe,

Sic Italus patria, sic Alemannus ego,
O utinam teneam campos ego pauper avitos,
Quos nunc externus Sardanapalus habet:
Dicerem o utinam possessor pauperis agri,
Te ferrem versu gratius ad astra meo.

ELEGIA. VII.

Ad reverendos & nobilissimos viros: D. Iohannem: Dominum Christophorum & D. Iohannem Georgium ab Arnim,

Vr non ARNIMIVM gene-
si sanguinis ortum,
Innumerabilibus versibus accumularem?
Quis neget esse viros praestanti stemmate
natos,

Lumina Marchiadum, Marchia-
dumq; decus.

Sive petam patriam, repetam seu littus
Haveli,

Nobilis huius ego stemmatis invenio.

Invenio villas, benestructas conspicio ar-
ces,

Conspicio campos, invenioq; domos.
Invenio virides lucos, sylvasq; sonantes,
Dulcia nam magnū possidet arva gen9
Finibus accumulat fines quid? Marchi-
dos ipsi

Auxerunt summi pradia culta duces.
Forte quod ARNIMI bello meruere
triumphos,

Pro patriisq; suis arma tulere focis.
Idq; probare trabes & cornuabina videtur
Martia nam firmū cornua robur habet.
Cornua Mars tribuit vobis, Bellona tro-
phaea,

Ipsa dedit virtus ingeniumq; trabes.
Celestis dotes Astraea: Camena celebris,
Grande celebravit nobilitatis opus.
Et merito: vers9 poscit generosa propago,
Poscit & eximium nobile stemma melos.
Vos proceres pia Musa colet, vos carmi-
na dicent,

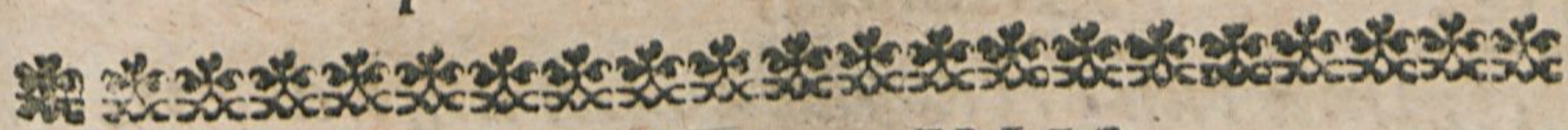
Vos etiam semper mollis avena canet:
Spi-

Spicea dum messis fuerit, dum vinea
cultā,

Dum cœlū stellas, Albis habebit aquas.
Si modo vena fluat, venient & carmina
versu,

Si modo parva mihi vita superstes erit

ELEGIA. VIII.

Ad Reverendum & nobilissimum virum D.
Christophorum ab Hunigke.

INter MAVRITII proceres o
nobile sidus,

Sive velis belli, seu magis arte toga.
Bellum crista notat: candorem Lilia
signant:

Et glans designat nobile pacis opus.
Et generis virtus, & rerum maximus
usus,

Defendunt clypei talia signa tui,
Credibile est atavos meruisse per arma,
per enses,

Istud præclarum nobilitatis opus.

ELE-

ELEGIA IX.

Ad reverendum, nobilissimum & litteratissimum virum D. VVolfgangum à Spitznas.

Inter mille neces, inter fera praelia
Martis,

Stemma tuū credo hoc cōmeruisse decus.
Quid sibi quinq; velint hasta: quid cristaq;
triplex:

Quidq; velit ramus: quid triplicesq;
trabes:

Carminibus venerande meis VO L Egan-
ge referrem,

Vellem diuersis amplificare notis.

Me nisi deficeret Clio, lugeret & omnis

Musa: dabo certis omnia temporibus.

ELEGIA X.

Ad reverendum, nobilissimum & doctissimum virum D. Henricum ab Assenborg.

O spes Aonidum, divini juris asylum,
O Asspurgiaca maxime gentis honos:
Nulli doctrina, nulli virtute secunde,

Saxo

*Saxonicis atavis progenerate viris.
Te colit Hercinius saltus, te Bructer 9 ipse,
Te colit in primis Ottiniana: vale.
Te colit Aonidum grexet, te nobilis omnis
Cætus, & Astræa gens generosa: vale.*

ELEGIA. XI.

*Ad magnificum, nobilissimum & literatissi-
mum virum: Iohannem à Loeben Electoris
Brandenburgensis Cancellarium dignif-
simum.*

S*Acra tenes, LOEBENE, tenes
& civica jura.*

*Iura Medusæis anteferenda bonis.
Hoc sine nam studio neq; rex, neq; subditus
ullus*

*Quid servare potest, quidq; parare potest
Iure venit nobis successio, jure smaragd 9,
Iure venit clarus lumine chrysolitus:
Iure paratur aqua, salt 9, volucresq; feraq;
Iure benignus ager, jure benigna seges.
Iure venit fund 9, spaciosus et abveus undis,
Iure venit vestis, materiesq; venit.*

D

Et

Et sata jure mihi veniunt & fertilis arbor,

Litera scriptura, seminibusq; seges.
Singula nec referam sancti praecona juris
Commoda nec verbis enumerabo meis.
Indiget urbs, omnis juris, dux indigit omnis

Aequi notia, notitiaq; boni.
Et sine valle potest urbs, & sine mœnibus esse,

Non sine sacrae legis esse potest.
Nam si nulla foret lex, si Respublica nulla,
Nemo suum salvum forsitan haberet olus.
Oppida nec tantum defedit Martius heros,
Qui fert pro patriis maxima bella focus:
Nec modo sacrum novit servare penates.
Officioq; suo consilioq; senex:
Et bonus orator, doctus Iurisq; peritus,
Cognovit patrie consuluisse suae.
Principibus novit patriaq; praesse parati,
Cognovit miseris utilis esse reis.
At nocet eloquium, fandi nil copia prodest,
Nobile dicendi vis labe factat opus.

Maxima

Maxima verberibus non fiunt praelia
verbis.

Verberibusq; urbes & spoliantur agri.
Turca nec eloquio, sed multo verbere cre-
vit.

Nec petiit nostrum vocibus imperium.
Est aliquid: nil sermo facit: NIL PEN-
NA sed VSVS,

Usibus accedat vis inimica suis.
Oppida nec sermo perdit, sed perdit abusus
Nec jus iudiciū, sed male suadus homo.
Lege sit armatus princeps, instructus &
armis:

Pacis & armorum tempus ut obtineat.
Plura nec adjiciam: novisti nobile lumē,
Novisti dotes juris & Eloquii.
Et generis virtus & magna scientia juris,
Te carum patribus principibusq; facit.
Omnis nobilitas, omnis te diligit ordo,
Omnes te saltus, omnis agellus amat.
Te virtus, te sancta fides se jactat alūno,
Doctrina gaudet patria nostra tua.

D 2

Te

Te veneranda cohors Themidos, te doctus
Apollo,

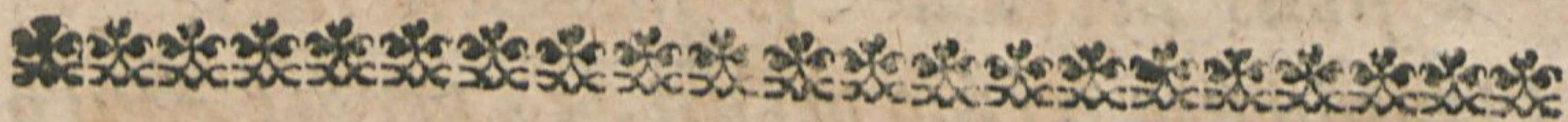
Aoniumq; sibi vendicat omne nemus:

ch Marpio te noster per summa negocia
princeps,

Assiduum summis detinet officiis.

Et maiora tibi spōdet pia premia CHRIS-
TVS,

O Decus, o patria summa columna mea,

ELEGIA. XII.

Ad nobilem, consultissimum virum: D. AR-
NOLDVM DE REIGER eiusdem
Ducis Vicecancellarium.

Uta Themis quondam nobis, AR-
NOLDE, spopondit:

Scilicet aeterna fedus amicitiae:

Illecebras nobis promisit & utile munus.

Quo possem studiis rite vacare meis.

Scribere quo posse versus et volvere leges,

Scandere quo posse celsa theatra Ducū.

S Mentita est DE A: mendaci ~~T~~ post
credere nolo:

Me

*Me capiet nunquã post ea blanditiis.
Me facere insignem Doctorem Diva vo-
lebat,*

*Meq; Professore: nunc facit agricolã.
Tu tamen audebis miserum revocare Po-
etam,*

*Publicus ut vates fiat hic agricola.
Et potes, & vis: observes tempus & horã;
Et quacunq; potes parte juvare, juves.*

ELEGIA XIII.

Ad nobilissimum & literatissimum virum: D.
Ioachimum à VVinterfeldt: Electoris
Brandenburgensis consiliarium.

 *Valia quis viridi, IOACHIME,
petivit in ævo,*

*Talia sapè senex; talia virq; capit.
Te memini laudare tuis ego versibus aulã,
Te memini casses & memorare tuos:
Iamq; tui voti compos: & vivis in aula,
Deditus & sylvis abdita lustra petis.
Principe cumq; tuo cõmittens prælia cãpo*

D 3 Inse-

Insequeris lepores, insequerisq; lupos.
Astutas vulpes, agitasq; inretia cervos,
Ferrataq; truces cuspide figis apros.
Inter Hamadryadas, virides interq; Na-
pæas,

Exerces alacres & sine fine choros.
Gaudia semper habes: nam letum leta se-
quuntur,
Gaudia qui spirat, gaudia sæper habet.

ELEGIA, XIII.

Ad nobilissimum & doctissimum virum: D.
Esaiam à Brandenstein Electoratus Saxo-
nici consiliarium,

O decus Astræa, gentisq; columna Na-
risca,

Aonidum columen, nobiliumq; jubar.
Non modo Musarum, Brandsteini, castra
colebas,

Discebasq; puer tristia posse pati:
Discebas vigiles studiis perferre labores,
Iuridicos repetens nocte dieq; libros.

Sed

sed varios etiam mores ritusq; videbas,
Et varias terras, Oceaniq; sinus.
Nam linguas didicisse, sacras didicisseq;
leges,

Ducebas veras nobilitatis opes.
At peregrinator longè custode remoto,
Abiicit & libros & pietatis opus.
Aut sequitur nimium ludos & ludicra
tractat,

Aut discit magnos evacuare scyphos.
Aut petit immundos saltus turpesq; po-
pinas,

Aut visit veneres, Italicasq; Deos. A
Fortè quis incolumis si patria recta revi-
sat,

Aut repetat visa docta theatra domus.
Pallia curtagerit, longissima pilea gestat,
Tympanicas caligas, tympanicosq; sing.
Et tumidum ventrem crasso sub pectore
mostrat,

Ut monstro similem se probet esse satis.
Et genibus flexis matrèq; patrèq; salutat,
Libatis digitis prabet & ipse manum.

At

Ad nobilissimum & literatissimum virum. D.
VVolfgangum à Luttichav Electoris Sa-
xonici consiliarium.

Et meritò: nam vidit ubi pia juris a-
lumna,

In legum studio te posuisse dies
Vidit ubi doctas pectus coluisse per artes,
Illa tibi tantum contulit officium.

Scilicet ut Ducibus præsibus et juris alumnis,
Nobilibus præsibus agricolisq; viris.

Quod si, mi LVTICHAV, facies: te dona
sequentur:

Ipse tuum tollam nomen ad astra: vale.

ELEGIA. XVI.

Ad nobilissimum & lectissimum virum. D.
Abraham à Bellin.

Nuper causidicus fieri, BELLIN-
NE, volebam,

Gaudebamq; fori cōmoditate frui.
Iurgia vendebam demens & verba loca-
bam,

E

Duce.

Ducebamq; reos ante tribunal ego.
Uulturiumq; miser celebrem rabulamq;
sequebar,

Qui me processus grande docebat opus.
Discebam causis spaciosum sumere tem-
pus,

Discebam tardas neētere posse moras:
Discebamq; mora, variam pratexere cul-
pam,

Sanctaq; verbosi flectere jura fori.
Omnia discebam, cunctis prodesse volebā,
Omnibus optabam consuluisse reis:
Non ego victor ubi fueram, causaq; cade-
bam,

Querebam culpa mille repente vias.
Aut ego causabar queruli mala pacta
clientis,

Aut ego causabar iudicis officium:
Omnia ne referam: consumsi tempora
stultē,

Ingenio didici nam minus apta meo.
Aptus eram, liceat saltē mihi vera fateri,
Ingenuis Musis, versibus aptus eram.

Ipse

Arma feres, funesta feres certamina belli
Inq, feras Turcas fortiter arma feras.
Tutius est lepores venari, figere cervos,
Tristia quam forti signa tenere manu:
Tutius est etiam junxisse labella label-
lis,

Et dominam tenero continuisse sinu:
Quam manibus clypeos, & acuta cuspidis
hastam,

Et galeam pressa sustinuisse coma.
Irrequieta fugant tibi classica pulsa lepo-
rem,

Impius alipedes terret & hostis equos.
Sapius ante tuos oculos jugulatur amicus,
Concidit in partes frater & ipse duas.
Sapius ipse tibi furiosus Turca minatur,
Ostentat gladios, & fera tela jacit.

Quod si tanta sitis belli, si tanta cupido,
Et tua succendit pectora tantus amor:
Acer eas, quo cogit te tua fervida vir-
tus,

Fortibus in Turcas ensibus acer eas:
Ut domui majora tua det premia Caesar,
Maxi-

Maximus ex bellis & generetur honos.

ELEGIA, XVIII.

Ad nobilem & literatum juvenem Rudolphum à Bunavv in Italiam euntem.

Inter mille minus infestaq; spicula
sortis,

Quis putet Aonidas carmina posse
loqui,

Ingeniosa minus quanquam: tamen addo
politis,

Ista superstitibus carmina carminibus,
Et tibi, cum multis sincero pectore felix,

Vt mea testantur carmina, grator iter.
Et precor, irriguum venias ut saluus ad
ILLVM,

Saluus & Alatum docta Lycea petas.
Audisti logicas artes, Elementaq; juris,

Audisti morum, meq; docente libros:
His jungas Digesta, notes & dicta Ma-

gistri,
Cui calidus mensis nomen habere dedit.

E 3 Hac

a

u

e

a

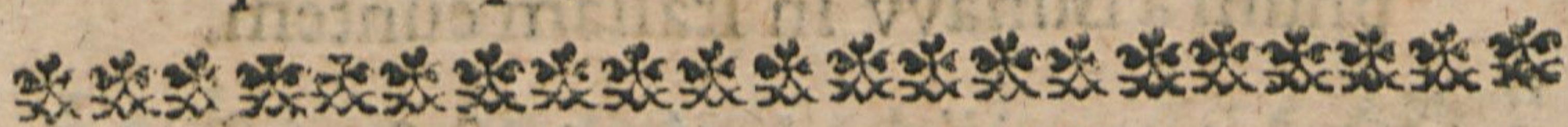
13

Hæc ubi nota tibi fuerint, fac undia nota,
Gallica rura petas, Italicæsq; domos.
Noveris ut linguas, RVDOL PHE, re-
vise penates:

Ut patria pessis commoda ferre: vale.

ELEGIA. XIX.

Ad nobilissimos & literatissimos convictores
in Italiam euntes.

Esse quid hoc dicam? quod abit gene-
rosa propago,

Nobilium juvenum, nobiliumq; virum.
Qui bene verbosas norunt ediscere leges,
Qui vetus antiquo sanguine stemma
probant.

Nuper ad agnatos rediit MORSCHAI-
MVS agros,

Quos colit innumeris vangio stemma-
tibus.

Nunc petit Italiam per inhospita saxa,
per Alpes,

EGIDIVS patria spesq; salusq; sua.
Est

Est etiam juvenis, primo sub flore ju-
venta,

Magnus imaginibus, maximo ingenio:
Aularum columnen, SALANAE sum-
mus OCELLVS,

Presidium vatum, presidiumq; fori:
Auspicio quondam patria praefectus &
aulis,

Aurea suppressis tempora restituet.
Spes mea, spes fratrum, maestae spes una
parentis,

Maxima, POLNICIAE blanda
columna domus,

Ille favente Deo certisq; sodalibus u-
tens,

Nunc petit AGRIPPAE regia
teeta domus.

Et comes insequitur GRVNETHA-
LER & alter ACHATES,

Progenies claris edita Semideis.

Cara Deo, dilecta scholis, dilecta Baro-
ni,

Quid decus & Sala est & tenet imperiū.
Cha-

Charior Austriacis Ducibus, Regiq; su-
premo,

Qui Latii custos; Maximus imperii
est.

Charior est nostro Bernhardo, charior
uni.

Quam fuit almus Hylas Amphytrio-
niada.

✓ Cesserit Eu RIALAS, furiiis agita-
tus ORESTES;

PERITHOVSq; sua cesserit ipse
fide.

Jungitur VLRICVS veluti facundus
Vlysses,

Synceroq; meus pectore NISMICI-
VS.

Ite bonis avibus, velis felicibus ite,

Ite, nec impediatur latro sinisteriter.

Ite, mea semper memores estote Cama-
na,

Vos ubi felici navita puppe vehet.

Sic vestro nulli venient in amore dolores,

Sic

Sic veniet studiis aura secunda sacris.

ELEGIA. XX.

Ad nobilem & literatum juvenem Christo-
phorum Langmatellum à Sparren.

Posse per arma gradi, potuisse vola-
re, per hostes,

Principium veteris nobilitatis erat.

Quem minus indomiti Martis fera si-
gna movebant,

Ille sacro poterat victor honore frui.

SCIPIO commeruit nomen laudesq;
triumphis,

HECTOR & armigera clarus
in arte fuit.

Troius AENEAS, volitantis frater
amoris,

Obtinuit laudes, emeruitq; decus.

Ivit ad adversos hostes Laertius he-
ros,

F

Parvus

Parvus & intrepido corde pericla tu-
lit.

Demophoon armis, armis clarescit A-
chilles,

Ensibus estq; potens Amphitryonia-
des.

Ornat & insignem clara Mars morte
TIBVLLVM

Messalam terra dum sequiturq; ma-
ri.

Cur Italos refero, nostros taceoq; Poetas,
Qui doctum gladiis instituere latus.

Produce Musarum est FRIDERI-
CVSSaxo Poetis,

Lotichius sequitur quem ense chelyq;
sua

Ipsē vel ensi feros vates comitabor euntes,
Cum nihil VRANIE, nil valeatq;

THEMIS.

I, pete Pannoniam, Turcas contraq; mi-
naces,

Arma fer: inceptis sors faveatq; tuis.
I, se-

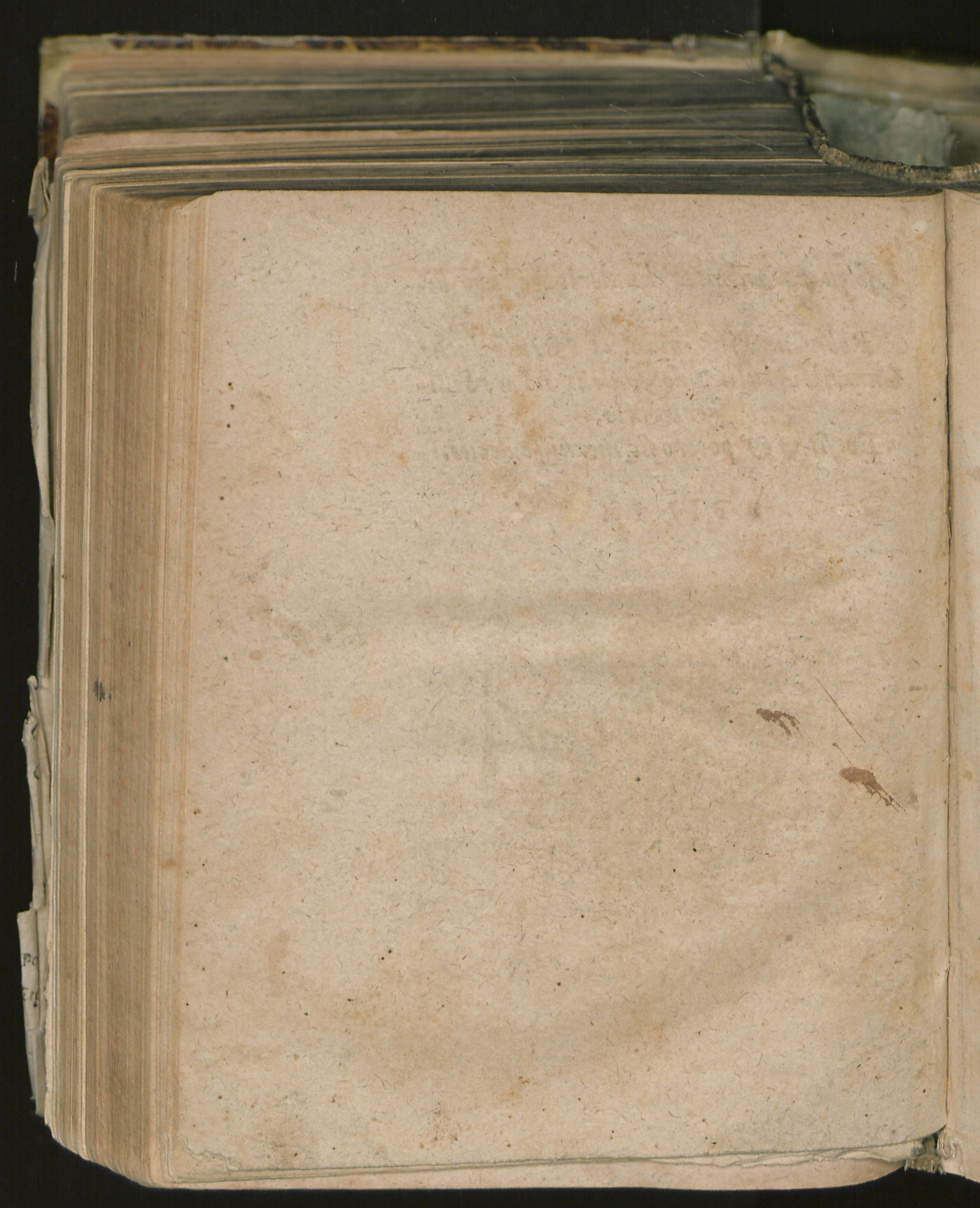

*I, sequar: ardentis humeris gestabo bi-
pennes,
Robustum cingam miles & ense latus,
Cum nil Musa valet, valeat Mars belli-
ger armis,
Forsitan & potero sic meruisse decus.*

FINIS.

Be 231

8

Di.

ULB Halle 3
002 690 756

56.

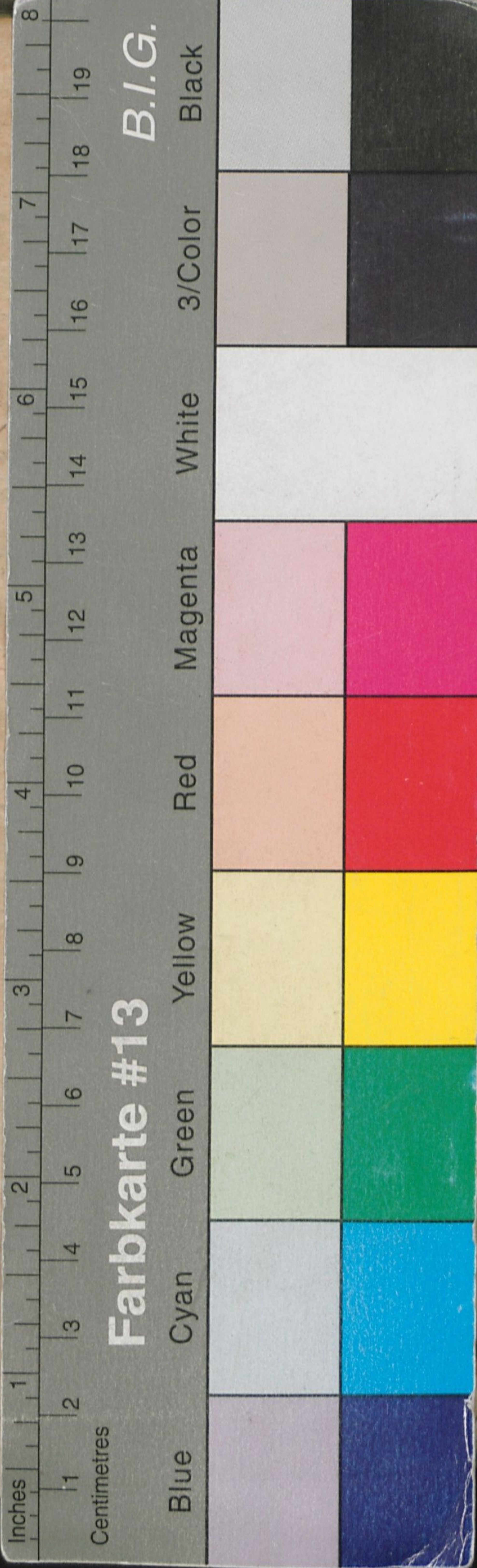
VD77

M. Albertus Wilhelmi *43* *1622* *24* *24*

47

4

